

Het feest kan beginnen want wij zijn binnen!

Goedenavond lieve ouders, grootouders, familie, vrienden en overige geïnteresseerde lezers!

We hopen dat iedereen een beetje bij is gekomen van het idee dat ze hun kinders een week moeten missen of dat de slingers juist om deze reden thuis al zijn opgehangen. We kunnen beide kanten goed begrijpen. Na aankomst in Bergeijk werden de oudste kids meteen aan het werk gezet om alle sport-en-spel spullen uit te pakken en de partytenten (van 6x3 m) op te zetten. We zijn er weer achter dat niet ieder kind even goed is in het volgen van een handleiding. Maar ach, ze staan!

Op dag 1 worden de groepjes gevormd door middel van de kampdoop. Ieder jaar is dit een beproeving die het groepje samen moet doorstaan om een hechte band te creëren die vervolgens de rest van de week en misschien wel een heel leven zal blijven voortbestaan. Het doel van dit jaar was om de cake te versieren met een mooie laag slagroom, er sprinkels overheen te strooien en als finishing touch het kaarsje recht in het midden van de cake te plaatsen. Klinkt niet moeilijk, toch? Nou, dat bleek best lastig aangezien er één iemand doof was, één blind en één niet mocht praten. Na wat doof gestommel, blinde zetten en stomme klanken is de feesttaart toch nog een soort van versierd. *Heel Holland Bakt* was er niets bij maar laten we het erop houden dat het goed is dat we hier geen foto's van hebben. Ze waren te mooi om te laten zien, of nou ja we laten jullie graag in die waan.

Nadat we weer volledig gesetteld waren en het voelde alsof we nooit zijn weggeweest, was het tijd voor het kennismakingsspel. De echte klassiekers werden weer uit de kast getrokken en als het goed is kent iedereen nu elkaars naam en schoenmaat. Je weet maar nooit wanneer je dit nodig hebt.

Ook werd het meteen weer duidelijk dat de jeugd prima te vermaken is met alleen een voetbal. Die telefoons zijn helemaal niet nodig joh!

Nadat iedereen dan ook z'n laatste "snap" had verstuurd om de "snapstreaks" in leven te houden (de hoogste die ik voorbij heb horen komen was 1100 dagen... 1100... dat is 3 jaar lang iedere dag een foto sturen naar elkaar... bizar, deze boomer snapt het ook niet), werden de telefoons ingeleverd bij de leiding. We hebben in de wandelgangen gehoord over kinderen die 2 telefoons bij zich zouden hebben, maar we hebben deze nog niet weten te onderscheppen. Gelukkig had de leiding ook geleerd van vorig jaar door voordat de telefoons werden ingeleverd, eerst te kijken of er wel een simkaart in de telefoon zat of überhaupt een telefoon in het hoesje en er niet alleen een leeg hoesje werd ingeleverd. Jullie kinders zijn dan ook onwijs creatief. Dat kunnen we ook wel weer waarderen.

Bij kamp A is de onderlinge strijd voor het kampioenschap al begonnen. Aangezien regerend kampioen Annick de afgelopen 2 jaar heeft gewonnen, moet die natuurlijk met man en macht verslagen worden. Om een van de kinderen te quoten "Als we dit willen winnen, moeten we elke dag trainen". Vervolgens ligt datzelfde kind al 5 minuten sit ups te doen in bed. De toewijding is gelijkwaardig aan de jarenlange training voor die ene belangrijke WK finale. De strijd ging meteen van start bij het eerste bosspel, namelijk het

douanespel. Dit jaar hebben we flink uitgepakt met goudklompjes in plaats van fiches en dat met de huidige goudprijzen! Of nou ja goudklompjes, het was misschien gewoon goud gespoten grind maar dat maakte het niet minder leuk en spannend om mee te moeten smokkelen. Hierna is B nog langer in het bos gebleven om het zaklampenspel te spelen. Ieder jaar weer zijn de kinderen volledig in de veronderstelling dat ze zich als een getraind spion door het donkere bos weten te manoeuvreren, maar de werkelijkheid is dat ze als een stelletje giechelende olifanten door het bos rennen. Voor de nieuwe leiding die zelf als kind mee zijn geweest is dit spel dan ook een echte eye-opener.

Helaas geldt er in dit gebied net als vorig jaar een “geen muziek” beleid waardoor wij niet de grootste hits van Kinderen voor Kinderen of Roxy Dekker over het veld mogen laten klinken. Gelukkig zit hardstyle festival *Dominator* hier om de hoek, dus kunnen we van hun bass meegenieten en valt onze herrie hierdoor in het niet.

We begonnen dag 1 natuurlijk weer goed met de welbekende kip-vannacht. Iets wat bij de meesten kinderen goed in de smaak viel. Ook al moest er bij sommigen een flinke berg kroepoek of zelfs wat appelmoes bij... Maar alles om uw prinsjes en prinsesjes zo goed mogelijk de week door te helpen natuurlijk!

Terwijl ik dit schrijf ligt kamp A net op bed nadat ze zijn uitgebroken en de straf hiervan hebben moeten ondergaan. Mix hagelslag sorteren blijft toch altijd een favorietje van de kinderen. Goed idee dus voor thuis mochten ze zich weer eens vervelen. Eentje was er zo stil en gefocust bezig dat de leiding misschien even vergeten was dat het kind er nog zat terwijl de rest al naar bed gestuurd was. Geen zorgen, het was gelukkig een kind van één van de leiding dus ons VOG mogen we houden. Kamp B ligt wel nog ergens buiten in de bosjes maar deze moeten we nog even zoeken. Gelukkig zijn ze niet zo stil dus kunnen we aan het geluid dat er van af komt al horen waar ze precies zitten en wordt het een makkelijke zoektocht.

Ik denk dat dit de enige kampmail gaat zijn die op een redelijk tijdstip verstuurd wordt en vrees dat de rest van de avonden een stuk later zal zijn. Maar dat zien we dan wel weer!

Tot morgen!

Liefs,

Jeff, Tessa, Ruben, Lisanne, Mika, Daan, Jorja, Sonja, Britt, Luuk, Robin, Inger en Annick

